

Directeur Leidse kliniek Qures: 'Ik heb geen zin om voor rotte vis uitgemaakt te worden'

De cytotron: wonderapparaat of kwakmachine

DOOR SILVAN SCHOONHOVEN

LEIDEN - Verdrietig, dat wordt Anton Jongbloed van de beschuldigingen dat zijn Cytotron een kwakzalfmachine is in plaats van een veelbelovend wapen in de strijd tegen kanker. Volgens hem zit de farmaceutische industrie achter de kritiek op zijn Leidse kliniek Qures.

Daar staat hij dan, aangekondigd door waarschuwende stickers als 'pas op, magnetische velden' en 'stralingszone'. Een koker van goudkleurig metaal, een instrumentenpaneel met lampjes en schakelaars. Kosten: anderhalve miljoen euro.

Wat is dit? Een fop-MRI, kwakzalverij, zeggen kritische artsen in onder meer het vakblad *Medisch Contact*. Een ding dat radiogolven uitzendt die geen effect kunnen hebben op het lichaam, laat staan dat ze een tumor bestrijden. Oplichterij pur sang, zegt ook de Vereniging tegen Kwakzalverij. Geldklopperij bovendien. Reden voor de SP om Kamervragen te stellen aan gezondheidsminister Klink. De Inspectie voor de Gezondheidszorg onderzoekt de zaak.

„Ik heb geen zin om voor rotte vis uitgemaakt te worden”, zegt Jongbloed, ex-topman van Staalbankiers en nu directeur van de kliniek Qures in de Rooseveltstraat. „Alsof we hier rijk van worden. Voorlopig heb ik er zelf een paar miljoen in geïnvesteerd. Ik ben geen medicus, nee. Maar ik kom uit de accountancy en kan goed cijfers beoordelen. Ik heb ook in de computertechnologie gewerkt en daarom snap ik hoe het apparaat functioneert. Het staat als een paal boven water dat de cytotron effect heeft.”

Een succesverhaal komt van een mevrouw uit Amersfoort die daarover telefonisch wel wil vertellen, maar niet met haar naam erbij. „Ik had niets te verliezen en ben er gewoon in meegegaan. Na drie weken was ik er giga op vooruit gegaan en dat kwam niet door de chemotherapie. Mijn arts was ook verbaasd. Qures heeft me niet verteld dat de behandeling genezing zou geven

Oogarts Bob Ververs achter het instrumentenpaneel van de cytotron in het bedrijf Qures aan de Rooseveltstraat. Ververs is medisch directeur.

FOTO HIELCO KUIPERS

of dat ik met andere behandelingen moest stoppen. Wetenschappelijk is het misschien nog niet genoeg onderbouwd, maar ik heb er baat bij gehad.”

De kritiek is allemaal stemmingmakerij, vindt Jongbloed. „Achter de Vereniging tegen Kwakzalverij steekt een steunstichting van een advocaat die ook optreedt voor de farmaceuti-

sche industrie. Die hebben er natuurlijk belang bij dat dit niet van de grond komt. Fabrikanten verdienen tenslotte miljarden aan chemokuren.”

Natuurlijk is de wetenschappelijke basis onder de cytotron nog broos, zegt hij zelf ook. „In Bangalore zijn tweehonderd patiënten behandeld, waarvan 35 mensen volgens EU-richtlijnen.

Bij tachtig procent trad verbetering op, bij dertig procent was er vertraging van de tumorgroei. Maar ik zet daar zelf de kritische kanttekening bij: 35 patiënten is te weinig om statistisch verantwoord te zijn. Daarom is meer onderzoek nodig. We stellen de machine voor dat doel gratis ter beschikking. Ik heb 15.000 brieven verstuurd, maar heb maar

één reactie gehad: van een arts die zelf behandeld wilde worden. Ik ben ongelofelijk teleurgesteld in de betrokkenheid van onderzoekers. Toen ik met dit apparaat in contact kwam, dacht ik dat de hele wereld het met open armen zou ontvangen.”

Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de cytotron werkt tegen kanker, vinden critici.

Jongbloed zegt dat het apparaat aan EU-normen voldoet en is getest door een Brits laboratorium, maar dat betreft vooral de technische veiligheid van de machine. Voor wat betreft de medische effectiviteit baseert Qures zich op het onderzoek in Bangalore, maar dat voldoet niet aan de strikte eisen waaraan een medische studie moet voldoen.